"Kendisi için avlanılmayan ve avlanılmasına yardım etmeyen ihramlı kimsenin o av hayvanın etinden yemesi..."

Ebu Katade -radıyallahu anh- şöyle dedi: “Rasulullah -sallallahu aleyhi ve selem- hac görevini yapmak için (Medine’den yola) çıktı. Onunla beraber sahabeler de yola çıktılar. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- içlerinde Ebu Katade’nin de bulunduğu sahabelerden bir grubu gönderdi ve: «Sizler sahil yolunu tutunuz, nihayetinde buluşuruz!» buyurdu. Onlar deniz sahili yolunu tuttular. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-’den ayrıldıktan sonra Ebu Katade hariç hepsi ihrama girdiler, yalnız o ihrama girmedi. Onlar giderken bir ara yaban eşeği sürüsü gördüler. Ebu Katade yaban eşeklerinin üzerine hücum etti ve onlardan bir dişi eşek vurdu. Onların hepsi binitlerinden indiler ve onun etinden yediler. Birbirlerine: "Bizler ihramlı olduğumuz halde av eti yiyebilir miyiz?" dediler. Yaban eşeğinin etinden arta kalanı yanlarımızda taşıdık. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’in yanına geldiğimiz vakit bunun hükmünü ona sorduk? «Sizden hiç kimse Ebu Katade’ye o yaban eşeğine hücum etmesini emir yahut işaret etti mi?» buyurdu. Sahabeler: Hayır! dediler. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: «O halde bu av etinden artanı yiyiniz!» buyurdu.” Başka bir rivayette: «Ondan bir şey kaldı mı?» dedi. Ben: Evet dedim. Bunun üzerine O'na, budu uzatıp verdim ve O, ondan yedi.

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Nebi -sallallahu aleyhi ve selem- Hudeybiye anlaşmasının yapıldığı yılda umre yapmak için yola çıktı. Medine'deki mikat bölgesine ulaşmadan önce Zulhuleyfe'ye yakın bir yerde düşmanın sahil yolundan gelip onu ele geçirmek istediği haberi ulaşınca, Ebû Katade'nin de aralarında bulunduğu sahabelere sahil yolunu tutup düşmanın önünü kesmelerini emretti. Sahabeler de o yolu tuttular. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'le buluşmak için anlaştıkları yere gitmek için yola çıktıklarında Ebû Katade hariç hepsi ihrama girdiler, yalnız o ihrama girmedi. Yolculukları esnasında yaban eşeği sürüsü gördüler. Ebu Katade -radıyallahu anh- ihramda olmadığı için sürüyü görmesini içlerinden temenni ettiler. sürüyü gördüğünde yaban eşeklerinin üzerine hücum etti ve onlardan bir dişi eşek vurdu. Onların hepsi onun etinden yediler. Sonra ihramlı oldukları için o yabani eşekten yemelerinin caiz olup olmadığı hususunda şüpheye düştüler. Yaban eşeğinin etinden arta kalanı Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-’in yanına gelene kadar yanlarında taşıdılar. Bunun hükmünü sorduklarında; Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-; «Sizden biriniz yaban eşeğine hücum etmesinde ya da bulmasında ona yardımcı olup işaret etti mi?» diye onlara sordu. Onlar; bu dediklerinden hiç biri olmadı dediler. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- onun helal olduğu konusunda onların kalplerini mutmain kıldı. Onlara, etin geri kalan kısmını da yemelerini emretti. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in kendisi de onların kalplerinin rahat etmesi için o etten yedi.

